

Prezentowany projekt zmierza do opracowania poglądów z zakresu filozofii przyrody Jana z Janduno (1285/9-1328), przedstawionych w jego komentarzu do *Parva naturalia* oraz krytycznego wydania tego dzieła. Tym samym udostępniony do dalszych badań zostanie tekst niezwykle ważnego i kontrowersyjnego (należącego do nurtu tzw. awerroizmu łacińskiego) uczonego paryskiego, którego pisma, mimo obłożenia ekskomuniką, wywarły znaczny wpływ na twórczość późniejszą, inspirując kolejne pokolenia uczonych aż do XVII wieku.

Podkreślić należy, że wydawany komentarz do *Parva naturalia* zajmuje szczególne miejsce w corpus dzieł Jana. Krótkie pisma przyrodnicze stanowiły bowiem dla niego podstawową, najbardziej szczegółową część filozofii przyrody, którą wręcz można by określić mianem nauk szczegółowych. Na takie współczesne określenie krótkich pism przyrodniczych pozwalają wyznaczone przez Janduńczyka: 1) przedmiot, mianowicie *operationes et passiones* stworzeń ożywionych rozpatrywane w aspekcie cielesnym; 2) metoda weryfikacji hipotez poprzez doświadczenie (potoczne bądź skonstruowane). Dla ilustracji można przytoczyć niektóre z zagadnień poruszanych w komentarzu do *Parva naturalia*, jak np. działanie i funkcje poznawcze poszczególnych zmysłów, proces poznawczy ludzi i zwierząt czy umiejscowienie w ciele poszczególnych władz poznawczych. Tak więc projekt zmierza do wydania najbardziej podstawowego z punktu widzenia myśli Jana z Janduno dzieła tego uczonego, które stanowić będzie punkt wyjścia dla dalszych badań.

Badania prowadzone w ramach projektu nie ograniczą się wyłącznie do edycji i analizy komentarza Janduńczyka do *Parva naturalia*, ale także zmierzać będą do rekonstrukcji jego systemu filozofii przyrody. Z tego też względu konieczne będzie zbadanie pozostałych jego komentarzy do pism przyrodniczych. Dzięki temu ukazana także zostanie Jandunowska metoda zbierania danych i prowadzenia badań przyrodniczych postępująca od problemów najbardziej szczegółowych (*Parva naturalia*) do najogólniejszych (*Fizyka*, posiadająca najogólniejszy przedmiot badań - *ens mobile*).

Ponadto dwojakiego rodzaju oddziaływani myśli Jana z Janduno na kolejne pokolenia uczonych zostanie zbadane w ramach projektu: bezpośrednio (poprzez jego pisma, które przepisywane i wydawane drukiem były aż do XVII wieku) oraz pośrednio (poprzez uczonych którzy milcząco przejmowali jego doktrynę, jak np. Jan Burydan, Marsyliusz z Inghen, Albert z Saksonii czy Mikołaj z Oresme).